

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **Tipsport.net a.s.**, IČO: 28178653
se sídlem Politických vězňů 156, Beroun,
zastoupený advokátem Mgr. Robertem Nešpůrkem
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Praha 1, Letenská 15

o žalobě proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 18.1.2021, č.j. MF-27395/2019/3902-22

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž ministryně financí zamítla rozklad žalobkyně a potvrdila rozhodnutí žalovaného ze dne 12.3.2020, č.j. MF-27395/2019/3902-15 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobkyně shledána vinnou spácháním 1) přestupku podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měla dopustit tím, že v rozporu s § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v rámci jí pořádané soutěže Vegas Maraton ve dnech od 15.2.2019 do 17.3.2019 umožnila účastníkům účastnit se této hazardní hry na základě nepeněžitěho poukazu – bonusových prostředků, tzv. Vegas bonusů; 2) přestupku podle § 123 odst. 1 písm. j) zákona o hazardních hrách, neboť v rozporu s § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách v rámci téže hazardní hry – soutěže Vegas Maraton vyplácela účastníkům této hry výhry ve formě navýšení daných bonusových prostředků, tj. nepeněžitě prostředky. Za uvedené přestupky uložil žalovaný žalobkyni pokutu ve výši 750 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů paušální částkou 1 000 Kč.

2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný provedl na základě podnětu kontrolu nad dodržováním zákona o hazardních hrách z hlediska poskytování bonusového plnění v rámci provozování hazardních her na internetových stránkách žalobkyně. Z úkonů předcházejících kontrole bylo zjištěno, že žalobkyně v rámci internetové technické hry provozovala ve dnech od 15.2.2019 do 17.3.2019 soutěž s názvem „Vegas Maraton“. Ta spočívala v tom, že za uzavření sázek v celkové výši minimálně 120 bodů denně (1 bod za každých vsazených 25,- Kč) na internetovou technickou hru (herní automaty) po celou dobu trvání soutěže získal účastník hazardní hry automaticky bonus v podobě podílu na celkové dotaci soutěže (bod 3.1 a 3.2. Podrobných pravidel soutěže Vegas Maraton, dále též jen „Pravidla“). Celková dotace soutěže ve výši 200 000,- Kč byla rozdělena mezi sázející, kteří splnili podmínku vsazených 120 bodů denně po dobu trvání soutěže. Nejnižší možná výhra byla stanovena ve výši 5 000,- Kč, a to i v případě, že by celkový součet vyplacených výher přesahoval celkovou dotaci soutěže. Dosažené výhry byly sázejícím vyplaceny výhradně ve formě bonusu (výhru nebylo možné podle bodu 4.5 Pravidel vyplatit v hotovosti) na hru v herně žalobkyně a podléhala podmínce jednorázového protočení (bod 4.3 Podrobných pravidel soutěže Vegas Maraton) a až po splnění podmínky protočení byly účastníkovi hry vyplaceny reálné peněžní prostředky.
3. Dle názoru žalovaného, s nímž se ministryně financí (dále též jen „ministryně“) v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnila, měla hra s využitím bonusových prostředků Vegas bonusů charakter hazardní hry podle § 3 zákona o hazardních hrách a nikoliv charakter spotřebitelské soutěže ve smyslu § 2 odst. 1 písm. v) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), jak tvrdila žalobkyně. O hazardní hru podle zákona o hazardních hrách se jedná i v případě, pokud je do hry jako vklad nebo sázka vložena nepeněžní hodnota (bonusy), neboť základní definice hazardní hry bude naplněna, avšak takovou hru nebude možné povolit ani legálně provozovat. Pro posouzení určitého herního konceptu jako spotřebitelské soutěže je třeba vyloučit prvek vkladu či sázky. Ze zjištěných skutečností je však zřejmé, že bonusové prostředky byly vkládány do povolené hazardní hry, u níž je účast podmíněna zaplacením sázky. Poskytnutím bonusového prostředku tedy žalobkyně poskytla „dar“ sázky, přičemž samotná hazardní hra proběhla tak, jako by sázka byla zaplacená v plné výši. Bonusový prostředek není peněžním prostředkem, proto je třeba dovodit, že žalobkyně přijala do hazardní hry nepeněžitý vklad. Následně u těchto sázek s využitím nepeněžitěho poukazu – bonusových prostředků došlo k výplatě výher ve formě navýšení daných bonusových prostředků, čili k výplatě nepeněžních prostředků. Není přitom rozhodné, že sázka ve formě bonusových prostředků není vynaložením vlastních peněžních prostředků osoby účastnící se hry. Zákon o hazardních hrách nestanoví, že sázka musí na straně sázejícího znamenat ekonomickou ztrátu. Účastník hry měl k

bonusovým prostředkům přístup až v okamžiku splnění podmínky protočení. Splnění podmínky protočení bylo možné dosáhnout také použitím (sázkou) vlastních peněžních prostředků účastníka hry v celkové hodnotě rovnající se počtu získaných Vegas bonusů. Ministryně konstatovala, že první fáze soutěže byla v souladu se zákonem o hazardních hrách – účastníkovi soutěže byl poskytnut za nediskriminačních podmínek bonus. Problémem je ale druhá fáze soutěže, tj. výhradní možnost využití těchto bonusů jako nepeněžitého vkladu do hazardní hry a vyplacení bonusu v penězích až po splnění podmínky jednorázového protočení.

4. Ministryně dále uvedla, že zákon o hazardních hrách je v souladu s evropským právem. Neomezuje pořádání spotřebitelských soutěží ve vazbě na hazardní hry, spotřebitelské soutěže však nesmí (zastřeně) splňovat znaky hazardní hry, k čemuž v nyní projednávané věci došlo. K rozkladovým námitkám dále uvedla, že se žalovaný dostatečně zabýval společenskou škodlivostí spáchaného jednání, a to při hodnocení významem chráněného zájmu, jakož i významu a následku přestupků. K tomu žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že zákaz přijímání nepeněžitých sázek, jakož i výplata nepeněžitých výher, si kladou za cíl ochranu účastníků hazardních her, předcházení patologickému hráčství, a tudíž eliminaci rizikových faktorů hazardních her. Žalobkyně nerespektovala regulaci těchto rizikových faktorů, což bylo mj. umocněno i tím, že se jednalo o provozování hazardních her přes internet, které je podstatně hůře kontrolovatelné a nebezpečnější. K výhradám žalobkyně vůči nenařizení ústního jednání ministryně uvedla, že tyto byly v plném rozsahu vypořádány v odůvodnění usnesení žalovaného ze dne 12.11.2019, č.j. MF-27395/2019/3902-5 o návrhu žalobkyně na jeho nařízení, jakož i v rozhodnutí ministryně ze dne 14.5.2020, č.j. MF-27395/2019/3902-21 o rozkladu proti němu.
5. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně označila napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné. Za jádro sporu označila posouzení otázky, zda účinné právní předpisy zapovídají žalobkyni coby provozovatele hazardních her pořádat spotřebitelské soutěže, které jsou definovány zákonem o ochraně spotřebitele.
6. Žalobkyně konstatovala, že v rámci internetových technických her v rozhodné době provozovala pro omezený okruh VIP registrovaných hráčů bonusový program pod názvem „Vegas maraton“. Bonusový program byl pouze pro hráče s aktivním uživatelským kontem a k účasti bylo třeba, aby hráč od žalobkyně obdržel pozvánku k programu. Následně žalobkyně citovala Pravidla této soutěže a rozdělila ji do dvou fází. V první fázi bylo třeba, aby vedle souhlasu s Pravidly a jinými formálními požadavky účastník vsadil 120 bodů denně, jeden bod za každých vsazených 25 Kč, v souhrnu tak musel vsadit 3 000 Kč denně. Z celkové dotace pak na konci programu dostal každý účastník podíl na dotaci Vegas Maratonu, nejméně však 5 000 Vegas bonusů. Ve druhé fázi soutěže mohl účastník Vegas bonusy použít na účast ve spotřebitelské soutěži, kde ale opět hrál a vyhrával či prohrával Vegas bonusy. Samotné peněžní prostředky účastník hry získal až po splnění podmínky protočení. Ačkoliv to Pravidla explicitně nestanoví, splnění podmínky protočení bylo možné dosáhnout také použitím (sázkou) vlastních finančních prostředků účastníka hry na jeho uživatelském kontě v celkové hodnotě rovnající se počtu získaných Vegas bonusů; bez ohledu na výsledek těchto sázek pak účastník hry získá finanční obnos v hodnotě Vegas bonusů, o němž se zvýší reálný zůstatek na jeho uživatelském kontě. Vegas Maraton žalobkyně označila za specifický marketingový nástroj, který byl určen

pokročilým uživatelům, jimž nebylo třeba vysvětlovat pojem „protočení“. V praxi tito pokročilí uživatelé plnili podmínku protočení zejména použitím vlastních finančních prostředků v rámci sázky do hazardní hry, která se do podmínky protočení též započítala. Dále tak pokračovali v běžném hraní hazardních her s možností vyhrát reálné peněžní prostředky a paralelně plnili podmínku protočení Vegas bonusů.

7. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítla, že žalovaný porušil zásadu materiální pravdy podle § 3 správního řádu, protože neměl možnost se seznámit se zásadní druhou fází Vegas Maratonu – protočením, ač jej k tomu žalobkyně opakovaně vybízela a byla ochotná mu k seznámení poskytnout součinnost.
8. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Má za to, že ministryně se nevypořádala s rozkladovými námitkami, které přitom byly zásadní pro posouzení předmětu řízení. Ministryně předně nedostatečně vypořádala námitku, že Vegas Maraton představuje spotřebitelskou soutěž, resp. vůbec neokomentovala argumenty žalobkyně. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10.12.2020, č.j. 1 As 255/2020-72 (dále též jen „rozsudek NSS 1 As 255/2020“) zformuloval podmínku, že hazardní hra musí být provozována za účelem zisku, nikoli pouze propagace služeb. Ministryně to však odmítla s tím, že takový požadavek ze zákona nevyplývá, což žalobkyně považuje za nedostatečné vypořádání předmětné rozkladové námítky. Že účast na spotřebitelské soutěži není podmíněna vkladem peněžních prostředků, označila žalobkyně za nesprávný a nesrozumitelný výklad. Ministryně se nevypořádala ani s námitkou rozporu výkladu žalovaného správního orgánu s evropskou úpravou a rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 136/2015 – 51 ze dne 24. 8. 2016 (dále též jen „rozsudek NSS 8 As 136/2015“). Nevěnovala se dostatečně ani výkladu účelu § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, jímž je ochrana účastníka před ztrátou vlastního majetku, a jeho dopadem na předmětnou věc, a stejně tak ani přísnějšímu výkladu podmínek spotřebitelské soutěže v případě provozovatelů hazardních her. Dostatečně nebyla vypořádána ani materiální stránka přestupku, jenž je kladen žalobkyni za vinu. Pokud by se jím ministryně financí řádně zabývala, musela by seznat, že k tvrzeným následkům, které definovala jen velmi obecně, nemůže vzhledem k povaze bonusového programu docházet.
9. V námitkách uvedených pod třetím žalobním bodem žalobkyně namítla, že ministryně a žalovaný nesprávně posoudili otázku, zda je program Vegas Maraton hazardní hra či spotřebitelská soutěž. Podle žalobkyně je Vegas Maraton marketingový nástroj přímo spojený s poskytováním jejích služeb (hazardních her). Po splnění podmínek Vegas Maratonu získá účastník stanovený počet Vegas bonusů. Vegas bonusy v případě výhry generují pouze nové Vegas bonusy, prohra pak vede ke snižování Vegas bonusů a jejich eventuálnímu vyčerpání. Až v případě splnění podmínky protočení buďto poskytnutých Vegas bonusů, případně realizací sázek v rámci hazardní hry v celkovém objemu, který odpovídá hodnotě získaných Vegas bonusů, je účastník hry oprávněn k získání ceny, kterou je vyplacení reálných peněžních prostředků. V tomto momentě vzniká na straně žalobkyně ekonomická ztráta. Takto nastavená hra nikdy nemůže žalobkyni vygenerovat zisk, jelikož bonusové prostředky poskytla ona sama a v případě nesplnění podmínky protočení zde není pro účastníka žádná sankce, pouze ztratí právo na peněžitou cenu. Na rozdíl od spotřebitelské soutěže v případě prohry v hazardní hře účastník utrpí

ekonomickou ztrátu. Žalobkyně označila za logické, že hazardní hry jsou provozovány za účelem zisku, jehož lze dosáhnout pouze tím, že účastníci vloží své vlastní prostředky do hazardní hry a aspoň část z nich prohrají. Pokud se tak nestane, provozovatel nemůže být v zisku. Uplatnění Vegas bonusů v druhé fázi Vegas Maratonu však žalobkyni žádný přímý zisk negeneruje.

10. Ministryně připustila, že účelem Vegas Maratonu je podpora a propagace žalobkyní poskytovaných služeb. To je však typický (první) znak spotřebitelské soutěže, nikoliv hazardní hry. Navíc je zcela běžné, že se ve spotřebitelských soutěžích požaduje určitý výkon jejího účastníka po určitou dobu (v případě Vegas Maratonu nutnost prosázet 3 000 Kč denně). Naplnění dalších dvou znaků spotřebitelské soutěže, jimiž je prvek náhody a vyplacení ceny, žalovaný ani ministryně financí nespороvali. Žalobkyně má za to, že byl naplněn i čtvrtý znak spotřebitelské soutěže, a to vznik účasti v soutěži na základě zakoupení služby, kterou v daném případě byly hazardní hry, které žalobkyně účastníkům poskytovala.
11. Zásadní rozpor se žalovaným žalobkyně spatřuje v názoru na splnění páté podmínky, tj. existenci vkladu či sázky. Bonusové prostředky poskytnuté účastníkům hry nebyly součástí hazardní hry, nýbrž spotřebitelské soutěže stojící vedle hazardní hry, a jako takové je nelze považovat za poukaz používaný k účasti na hazardní hře. Poskytnuté bonusové prostředky opravňovaly účastníka hry pouze k účasti na spotřebitelské soutěži, na základě které mohl vyhrát peněžitou cenu. V první fázi se o vkladu nedá hovořit vůbec. Chybí zde i prvek náhody, neboť získání Vegas bonusů se odvíjí od toho, zda účastník prosází 3 000 Kč denně. Ve druhé fázi je peněžitý vklad zaplacený účastníkem přítomen pouze v oddělené hazardní hře, prostřednictvím které lze splnit podmínku protočení. Na věc se tak uplatní názor vyjádřený v rozsudku NSS 8 As 136/2015, že se o vklad (sázku) nejedná, pokud „za zaplacenou cenu (účastník) obdrží odpovídající zboží či službu v množství a kvalitě, které by obdržel i bez spojení jejich koupě s možností účasti na slosování o ceny, neriskuje tak ztrátu vynaložených finančních prostředků.“
12. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobkyně namítla, že i komunitární judikatura a předpisy podporují její právní názor. Spotřebitelská soutěž je obchodní praktikou vůči spotřebiteli podle čl. 2 písm. d) Směrnice 2005/29/ES. Tato oblast je plně harmonizována a tuzemské správní orgány nemají možnost dále ji omezovat např. prostřednictvím výkladu zákona o hazardních hrách, a to ani s cílem dosáhnout vyšší úrovně ochrany účastníků hry. Žalovaný nepřípustně rozšířil působnost zákona o hazardních hrách v neprospěch provozovatelů hazardních her a naopak omezil působnost Směrnice, která dopadá na všechny obchodní praktiky, které přímo souvisejí s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebitelům. V pochybnostech o tom, zda je určitá praktika hazardní hrou nebo spotřebitelskou soutěží, je v souladu s eurokonformním výkladem českých právních předpisů nezbytné přiklonit se k závěru, že se jedná o spotřebitelskou soutěž, která se následně má případně posuzovat optikou pravidel pro obchodní praktiky a nikoliv optikou pravidel pro hazardní hry. I v souladu s rozsudkem NSS 8 As 163/2015 byly spotřebitelské soutěže, ve kterých nehrozí riziko ztráty vynaložených finančních prostředků spojených s účastí ve spotřebitelské soutěži, s účinností zákona o hazardních hrách vyňaty z působnosti právní regulace hazardních her a podřízeny europeizovanému spotřebitelskému právu.

13. V pátém žalobním bodu žalobkyně namítla, že i pokud by Vegas Maraton mohl být považován za hazardní hru a bonusové prostředky mohly představovat vklad, je nezbytné vycházet z účelu zákazu nepeněžitého vkladu dle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Tento zákaz slouží k ochraně majetku účastníka hry. V napadeném rozhodnutí absentuje jakákoli argumentace pro závěr, že zákaz nepeněžitých vkladů dopadá i na bonusové prostředky poskytnuté bezplatně provozovatelem, kdy v takovém případě nehrozí účastníkovi hry žádné riziko ztráty vlastních prostředků.
14. Z dikce ani účelu ustanovení § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách nelze dovozovat, že by směřoval k ochraně účastníka hry před zvýšeným zájmem o hraní hazardních her. Zájem na nemožnosti lákání veřejnosti na hazardní hry je upraven v § 7 odst. 3 zákona o hazardních hrách, jenž taxativně stanoví, jaké „bonusy“ jsou zakázány. Bonusová schémata, resp. spotřebitelské soutěže v tomto ustanovení uvedeny nejsou. Postupem žalovaného v dané věci tak dochází k protiprávnímu omezování spotřebitelských soutěží, což je mj. v rozporu se zásadou zákazu zneužití pravomoci ve smyslu § 2 odst. 2 správního řádu.
15. Fungování Vegas Maratonu je navíc podle žalobkyně v souladu s mezinárodní praxí. Z obchodní činnosti je žalobkyni známo, že podobné bonusové programy jsou v rámci Evropské unie běžné a dohledové orgány nemají s jejich fungováním žádné problémy. Přístup žalovaného je v tomto směru ojedinělý a vyvolává nedůvodné komplikace při provozování hazardních her ve spojení s bonusovými programy.
16. V rámci argumentace obsažené v šestém žalobním bodu žalobkyně namítla, že výklad žalovaného vyplývá z chybných závěrů Stanoviska Ministerstva financí č. j. MF-30513/2016/3402-19 (dále též jen „Stanovisko“) k právní povaze jednotlivých plnění poskytovaných v rámci provozování hazardních her a v souvislosti s ním ze dne 25.8.2017. To na několika místech uvádí, že pokud plnění závisí na náhodě, bude se vždy jednat o výhru z hazardní hry, což je zcela jasně rozporu se zákonným vymezením spotřebitelské soutěže, unijním právem i judikaturou. Ministryně v této souvislosti v napadeném rozhodnutí zavádí pojem „nediskriminační kritéria“ jako dodatečnou podmínku, za které může provozovatel provozovat spotřebitelskou soutěž. To považuje žalobkyně za nesrozumitelné, protože náhoda je společným znakem oběma konceptů. Jakékoliv plnění (včetně bonusu) na základě náhody může být jak výhrou v hazardní hře, tak cenou ve spotřebitelské soutěži, a to na základě posouzení všech relevantních znaků předmětné činnosti.
17. Ministryně se dle mínění žalobkyně nevypořádala s dalším argumentem, kterým je nerovný přístup při posuzování různých marketingových aktivit fungujících na českém trhu, které vykazují podobné znaky jako Vegas Maraton, a mají tak být dle obecných právních principů rovnosti posuzovány stejným způsobem. Například u soutěží souhrnně známých jako RONDO je účast podmíněna získáním Rondonů jako bonusů za nákup u partnerů společnosti Rondo.cz s.r.o. Rondony se pak vkládají do různých typů slosování. Účastník tak získané bonusy poskytnuté pořadatelem (bez zmenšení majetkové podstaty účastníka) vkládá do soutěže, kde může přímo získat i peněžní výhru na základě náhody. Ačkoliv se situace liší v tom, že v případě Vegas Maratonu výhra za Vegas bonusy nevede,

na rozdíl např. od RONDO, k výhře peněžních prostředků, žalobkyně upozornila na mnohem přísnější posouzení Vegas Maratonu.

18. V případě veřejně známé hry TRHÁK je kupujícímu v koupeném deníku Blesk poskytnut hrací kupon obsahující perforovaný pásek. Po jeho strhnutí se účastník hry dozví, zda vyhrává peněžitou nebo nepeněžitou cenu. Stejně jako v případě Vegas Maratonu se jedná o aktivitu v souvislosti s podnikáním pořadatele spotřebitelské soutěže, ve které nedochází ke zmenšování majetkové podstaty účastníka hry a případný úspěch je zcela založen na náhodě. Účelem je podnítit čtenáře ke koupi daného listu a jeho upřednostnění před jinými novinami. Žádný právní předpis zde omezení nestanoví, a pokud deník není dražší kvůli přítomnosti losu a jsou splněny další obecné podmínky, lze soutěž realizovat i s velmi vysokými výhrami. Ministerstvo v tomto případě veřejně konstatovalo, že „u Trháku Blesku není podmínkou účasti zaplacení sázky nebo vkladu, protože je účast podmíněna zakoupením příslušného vydání deníku. Protože chybí prvek vkladu nebo sázky, není naplněn charakteristický znak hazardní hry a soutěž je tak kvalifikována jako spotřebitelská“. To samé nicméně platí i pro Vegas Maraton, kdy v případě „sázek“ realizovaných za bonusové prostředky není podmínkou účasti vklad nebo sázka ve smyslu zákona o hazardních hrách. Není tak vůbec jasné, jakým způsobem žalovaný odlišuje tyto dva případy, když v obou jsou účastníkům soutěže poskytovány bezplatně hrací kupony, které mají stejný konečný účel, jímž je zvýšení atraktivity daného produktu.
19. V sedmém žalobním bodě žalobkyně namítla nesprávné a nedostatečné posouzení materiální stránky přestupku. Odůvodnění společenské škodlivosti správními orgány obou stupňů označila za ryze formální a nedostatečné. Žalovaný ani ministryně se nevyjádřili k žádnému z faktorů rozhodných pro hodnocení společenské škodlivosti a míru škodlivosti staví toliko na paušálních závěrech o škodlivosti hazardních her. Navzdory požadavku rozsudku NSS 1 As 255/2020 z napadeného rozhodnutí též nevyplývá, jakým způsobem konkrétně Vegas Maraton podporuje „rizikové faktory hazardních her“. Pro posouzení materiální stránky přestupků je zcela zásadní, že Vegas Maraton nemůže mít pro účastníka přímý negativní ekonomický dopad, pouze pozitivní nebo neutrální. To zcela vylučuje jakékoliv negativní ekonomické dopady na hráče a zcela určitě není ohroženo ani jejich zdraví. Vegas Maraton rovněž nemá žádnou souvislost s mladistvými, nijak se na ně nezaměřuje a ani je nijak neohrožuje. Celá aktivita navíc probíhá v regulovaném prostředí žalobkyně s dostatečnou kontrolou. Bonusový program nijak nezvyšuje rizika související s kriminalitou. V porovnání s jinými, dle žalovaného přípustnými programy, jsou navíc jeho dopady neporovnatelně méně závažné. Ve smyslu principu subsidiarity trestní represe tak neexistuje důvod, proč vůči žalobkyni vyvozovat správněprávní odpovědnost.
20. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě nejprve uvedl, že žaloba je argumentačně shodná s podáními, které žalobkyně uplatnila již v průběhu předcházejícího správního řízení. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, protože se řádně se vypořádává s rozkladovými námitkami, a proto odkázal na jeho odůvodnění. Žalobkyně podle něj záměrně vytrhává jednotlivé pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí z kontextu.
21. K podstatě sporu, tj. otázce, zda je Vegas Maraton hazardní hra, žalovaný uvedl, že účastníci této hry nemohli získané bonusové prostředky volně převést na peníze, mohli s

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nimi však disponovat v rámci další hry. O hazardní hru se jedná i při vkládání nepeněžitěho vkladu, nicméně provozování takto nastavené hazardní hry nebude možné povolit ani legálně provozovat. To však nic nemění na tom, že se fakticky o hazardní hru jedná. Hra s využitím bonusových prostředků probíhala ve stejném uživatelském prostředí a grafickém rozhraní jako hra s využitím peněžních prostředků, dokonce mohlo dojít k jejich spojení v rámci jedné sázky, a pro účastníka hazardní hry bylo v zásadě nemožné tyto hry od sebe odlišit. Vegas bonus byl tak předmětem vkladů, resp. sázek ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Pokud bonusový prostředek, ať již nazývaný kreditem, bonusovým prostředkem či jinak, mohl sloužit jako sázka do hazardní hry, je zřejmé, že měl hodnotu odpovídající sázce, kterou by jinak osoba účastníci se hry musela učinit. V opačném případě by hra nemohla proběhnout. Bonusový prostředek nelze považovat za peněžní prostředek jako takový, a proto akceptací bonusových prostředků dochází k akceptaci nepeněžního vkladu do hazardní hry. Žalovaný v této souvislosti odkázal na odbornou literaturu, z níž plyne, že pokud provozovatel hazardní hry poskytne určitou finanční hodnotu, kterou lze regulérně prosázet v provozované hře s šancí na případnou výhru, přičemž takovouto částku nebude možno vybrat v hotovosti, ale bude možné ji uplatnit pouze ve hře a následně čerpat případné výhry, jsou takovéto bonusy v rozporu se zákonem o hazardních hrách (srov. Rajchl, J., Kramář, K., Malíř, J. Právní aspekty hazardních her, Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 193 ISBN 978-80-7552-646-5). Žalovaný je toho názoru, že peněžitým vkladem nebo sázkou se rozumí pouze platné peníze, tj. zákonná měna. Tím Vegas bonusy rozhodně nejsou, a proto se jedná o přijetí nepeněžitěho vkladu. Zákaz přijímání nepeněžitých vkladů dle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách se vztahuje na všechny druhy nepeněžitých vkladů. Tato právní norma slouží nejen k ochraně majetku účastníka hazardních her, ale i samotného účastníka. Nelze dopředu předvídat, jaké druhy nepeněžitých vkladů, zvláště pak v online prostoru, se na trhu vyskytnou, a proto zákon pracuje s pojmem „nepeněžitý vklad“ a nikoliv s výčtem konkrétních zapovězených vkladů.

22. Žalovaný dále uvedl, že v oblasti hazardních her je obecně přípustné pořádat spotřebitelské soutěže, ty ale nesmí vykazovat znaky samotných hazardních her, především přítomnost sázky. Je přitom zcela nerozhodné, jak je tato hra žalobkyní prezentována či jak jsou v jejím rámci v uživatelském prostředí účastníka hry označovány bonusové prostředky. Většina aktivit provozovatelů hazardních her směřuje k propagaci a zatraktivnění těchto her pro veřejnost. Vegas Maraton, přestože může mít výrazné rysy marketingových aktivit, ve výsledku naplňuje charakter hazardní hry.
23. Žalovaný je toho názoru, že při výkladu zákona o hazardních her nepostupoval v rozporu s právními předpisy EU a judikaturou upravující oblast spotřebitelských soutěží, ani žalobkyni protiprávně neomezoval v propagaci jejího podnikání rozšiřováním působnosti zákona o hazardních hrách.
24. V případě zmíněného Stanoviska žalobkyně provedla jeho dezinterpretaci, neboť jí uvedená pasáž se týkala odlišení tzv. herních a marketingových bonusů. Toto rozlišení však nemá pro projednávaný případ význam, neboť není sporu, že bonusové prostředky byly přiděleny jako marketingový bonus. Určující pro posouzení případu je následné využití bonusových prostředků jako nepeněžitěho vkladu do hazardní hry.

25. Žalovaný rovněž nemůže přisvědčit námitce nerovného přístupu při posuzování podobných marketingových aktivit. Tato námitka však svým obsahem ani nesměřuje do oblasti důvodnosti správního trestání v předmětné věci, a nemá proto vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
26. Žalovaný je přesvědčen, že materiální stránku přestupků posoudil dostatečně a v souladu s požadavky zákona o odpovědnosti za přestupky. V napadeném rozhodnutí byly řádně posouzeny všechny relevantní aspekty povahy a závažnosti přestupku ve smyslu § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky a pokuta byla žalobkyni uložena v adekvátní výši.
27. Při ústním jednání před soudem konaném dne 13.10.2022 obě strany setrvaly na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobkyně odkázala na podanou žalobu a na svůj přednes učiněný při jednání v související věci vedené pod sp. zn. 15 Af 5/2021, v němž zopakovala hlavní žalobní body (nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí; nesprávné právní posouzení povahy bonusových prostředků jako hazardní hry; porušení evropského spotřebitelského práva; extenzivní aplikace ustanovení o zákazu nepeněžních vkladů, která je v rozporu s účelem zákona; použití nesprávného výkladového stanoviska Ministerstva financí; nevypořádání materiální stránky vytýkaného jednání, při kterém nebylo přihlédnuto k podmínkám bonusového programu, jenž nemá žádné negativní dopady na účastníky hry). Žalovaný při ústním jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a na svůj přednes učiněný při jednání ve věci vedené pod sp. zn. 15 Af 5/2021, v němž zdůraznil, že v posuzované věci byly naplněny všechny znaky hazardní hry. Bonusové body byly žalobkyní přijímány jako sázka a též vypláceny jako výhra v hazardních hrách, přestože se nejedná o peněžní prostředky. Na věci nic nemění, že mohly být následně za určitých podmínek převedeny na peníze. Dle žalovaného je společensky škodlivé i jednání spočívající v tom, že účastník hry je umožněno sázení nepeněžních bonusových bodů, neboť účastník hry je tímto způsobem přesvědčován o bezpečnosti hry, o tom, že o nic nejde, což ho motivuje k dalšímu hraní za vlastní peněžní prostředky. Napadené rozhodnutí bylo dle mínění žalovaného odůvodněno v dostatečném rozsahu. Žalovaný rovněž odkázal na závěry obsažené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14.4.2022 č.j. 10 Af 6/2021 – 67, který byl vydán ve skutkově i právně shodné věci.
28. Soud při ústním jednání zamítl návrh žalobkyně na doplnění dokazování listinami označenými jako přílohy č. 4, 5, 6 a 7 žaloby (podrobná pravidla soutěže Vegas Maraton, Stanovisko a dva články týkající se spotřebitelských her „TRHÁK“ a „RONDO“). Soud dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl žalovaným zjištěn v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, a nebylo tak zapotřebí k jeho objasnění provádět další důkazy. Soud nadto shledal, že podrobná pravidla soutěže Vegas Maraton jsou součástí správního spisu, z jehož obsahu soud při rozhodování o žalobě obligatorně vychází. Interní Stanovisko není závaznou právní normou, jež by měla význam z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí, nehledě k tomu, že klíčové závěry napadeného rozhodnutí vůbec nejsou na zmíněném Stanovisku zbudovány. Spotřebitelské hry „TRHÁK“ a „RONDO“ již dle prvotního popisu jejich povahy nastíněného žalobkyní nemají zhora nic společného s poskytováním bonusových prostředků v rámci hraní hazardních her, jejich přijímáním jako sázek a vyplácením jako výher při hraní hazardních her. Z existence těchto her tudíž nelze činit žádné závěry, jež by byly relevantní pro posouzení případu žalobkyně.

29. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán; vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).
30. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
31. Podle § 4 odst. 1 zákona o hazardních hrách pro účely právní úpravy hazardních her se rozumí
- a) účastníkem hazardní hry fyzická osoba, která se k účasti na hazardní hře registrovala nebo zaplatila vklad,
 - b) sázejícím účastník hazardní hry, který zaplatil sázku,
 - c) vkladem jakékoliv plnění opravňující k účasti na hazardní hře, které představuje zejména
 - 1. jedna nebo více sázek, nebo
 - 2. další plnění stanovená provozovatelem, která kromě sázky opravňují účastníka hazardní hry k účasti na hazardní hře,
 - d) sázkou sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry, včetně
 - 1. rozdílu mezi nabízenou cenou zboží nebo služby a jejich cenou obvyklou; za cenu obvyklou se považuje cena stanovená podle zákona upravujícího oceňování majetku, a
 - 2. částky převyšující cenu za volání nebo odeslání textové nebo multimediální zprávy vyplývající ze smlouvy mezi účastníkem hazardní hry a poskytovatelem služeb elektronických komunikací.
32. Podle § 5 zákona o hazardních hrách provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
33. Podle § 7 odst. 3 zákona o hazardních hrách se v souvislosti s provozováním hazardní hry provozovateli zakazuje poskytovat účastníkovi hazardní hry jakoukoli výhodu v podobě potravin, nápojů, tabákových výrobků nebo povzbuzujících látek.
34. Podle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách v rámci hazardních her se provozovateli zakazuje přijímat nepeněžní vklady nebo sázky.
35. Podle § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách předmětem výhry hazardní hry, s výjimkou věcné loterie, okamžité loterie, doplňkové loterie a tomboly, mohou být pouze peněžní prostředky.

36. Podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 4 přijme v rámci hazardní hry nepeněžitý vklad nebo sázku.
37. Podle § 123 odst. 1 písm. j) zákona o hazardních hrách právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 1, 2 nebo 3 poskytne výhru hazardní hry.
38. Podle § 123 odst. 7 písm. b) zákona o hazardních hrách lze za přestupek podle odstavce 1 uložit pokutu do 3 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene h), j), k), l), m), o), p), q), s), v), w) nebo z).
39. Podle § 2 odst. 1 písm. v) zákona o ochraně spotřebitele se pro účely tohoto zákona rozumí spotřebitelskou soutěží soutěž, anketa nebo jiná akce o ceny pořádaná pro spotřebitele v přímé souvislosti s propagací, nabídkou nebo prodejem výrobku či služby prodávajícího, při níž se prodávající či jím pověřená osoba zavazuje vyplatit účastníkům určeným náhodným výběrem peněžitě či nepeněžitě ceny a při kterých je podmínkou účasti zakoupení určitého výrobku či služby a doložení tohoto nákupu prodávajícímu nebo uzavření smluvního vztahu s prodávajícím výrobku, nebo služby či účast spotřebitele na marketingové akci prodávajícího, a to i nepřímo prostřednictvím jiné osoby.
40. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
41. Soud předně uvádí, že s obsahově totožnými námitkami ve skutkově obdobné věci se již zabýval v rozsudku ze dne 14.4.2022 č.j. 10 Af 6/2021 – 67, jímž byla jako nedůvodná zamítnuta žaloba společnosti CHANCE a.s., sídlící na stejné adrese jako žalobkyně a zastoupené v řízení před soudem totožným právním zástupcem. Závěry, které soud zaujal v nyní projednávané věci, se tedy v podstatě shodují se závěry vyslovenými ve zmíněném rozsudku, neboť soud neshledal rozumné důvody pro to, aby se od nich odchýlil.
42. K žalobnímu bodu, který se týká nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, soud nejprve poznamenává, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je však vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nicméně nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č.j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).

43. Jelikož rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek, námitky uplatněné v odvolání může odvolací správní orgán vypořádat i tím způsobem, že se ztotožní se závěry správního orgánu prvního stupně, které v rozhodnutí o odvolání převeze, nebo se na ně odkáže (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2.7.2007, č.j. 4 As 11/2006 - 86), čímž může implicitně odpovědět na námitky odvolatele tak, že je neshledal důvodnými (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.6.2017, č.j. 2 As 337/2016 - 64).
44. Zároveň platí, že povinnost orgánů veřejné moci řádně odůvodnit svá rozhodnutí nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Správní orgán může na určitou námitku reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a tím se s námitkami účastníka řízení vždy – minimálně implicitně – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument v odůvodnění tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Podstatné je, aby se orgán veřejné moci vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2009 č.j. 9 Afs 70/2008 - 13, ze dne 28.5.2009 č.j. 9 Afs 70/2008 - 13 a ze dne 21.12.2011, č.j. 4 Ads 58/2011 - 72, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18.11.2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09 a ze dne 11.3.2010 sp. zn. II. ÚS 609/1). Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).
45. Námitky žalobkyně, a to i ty uplatněné v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, se často prolínají a v základu vycházejí z přesvědčení žalobkyně, že poskytování Vegas bonusů účastníkům jí provozovaných hazardních her v rámci Vegas maratonu je, resp. bylo spotřebitelskou soutěží. Vypořádání rozkladových argumentů žalobkyně ze strany ministryně pak vychází především z ucelené úvahy správního orgánu o povaze Vegas bonusů, z níž je zřejmé, že žalovaný se neztotožnil se základním argumentem žalobkyně, tj. že se podle něj o spotřebitelskou soutěž nejedná. Postoj k této základní otázce určuje i postoj správních orgánů obou stupňů k dílčím námitkám, v nichž žalobkyně vznesla podpůrné argumenty pro to, že se o spotřebitelskou soutěž jedná. Pokud pak ministryně v napadeném rozhodnutí vypořádala jeden argument, který žalobkyně uplatnila u několika rozkladových námitek, a ozřejmila tak svůj názor na tuto otázku, znamená to, že tento argument nebylo nutno znovu vypořádávat u dalších rozkladových námitek, u nichž byl rovněž uplatněn.
46. Soud je toho názoru, že ministryně se v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádala se základními námitkami uplatněnými žalobkyní v rozkladu, svůj odlišný názor na danou problematiku zdůvodnila, a to i formou odkazu na závěry správního orgánu I. stupně, s nimiž se ztotožnila, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku napadeného rozhodnutí.
47. Není pravdou, že ministryně se nevypořádala s argumentem žalobkyně, že Vegas bonusy představují spotřebitelskou soutěž. Povaze těchto bonusů se v ministryně napadeném rozhodnutí věnovala víc než dostatečně a řádně zdůvodnila, proč jejich poskytování za

spotřebitelskou soutěž považovat nelze. V tomto směru poukázala mj. na skutečnost, že bonusové prostředky nelze považovat za peněžní plnění, protože žalobkyně neumožnila účastníkům hazardní hry s přidělenými bonusovými prostředky volnou dispozici jako s prostředky peněžitými a jejich použití bylo vázáno na účast v hazardní hře, resp. na realizaci sázek, přičemž existence sázky je i dle samotné žalobkyně typický znak, jímž se hazardní hry liší od spotřebitelské soutěže. Jedná se tedy o vkládání nepeněžitých prostředků do hry. Ministryně dále uvedla, že zákon o hazardních hrách nestanoví jako podmínku sázky snížení majetku sázejícího; podstatné je, že má hodnotu, která je dána skutečností, že bez sázky v určité finanční hodnotě se nelze hry účastnit. Nepeněžitým vkladem přitom nemusí být jen vklady uvedené v důvodové zprávě k zákonu o hazardních hrách.

48. Z výše uvedeného je zřejmé, že ministryně se neztotožnila s povahou bonusu, jak ji vylíčila žalobkyně v rozkladu, tj. neztotožnila se s tím, že jde o spotřebitelskou soutěž. Oproti tomu formulovala odlišný názor, že se (ve druhé fázi nakládání s přidělenými bonusy) jedná o nepovolenou sázku nepeněžitě povahy, kterou je umožněna účast uživatele v hazardní hře. Implicitně se tedy s argumenty žalobkyně vypořádala tak, že poukázala na povahu bonusových prostředků, jak vyplynula z kontrolního zjištění, a na základě toho dovodila, že bonusové prostředky sloužily účastníkům her jako prostředek sázek v hazardních hrách provozovaných žalobkyní. Zároveň konstatovala, že vklad/sázka nemusí představovat ekonomickou ztrátu (snížení majetku) u účastníka. Ministryně se tedy neztotožnila s klíčovými argumenty žalobkyně. Její námitky sice nevypořádala argument po argumentu tak, jak je žalobkyně formulovala v rozkladu, nicméně z těchto rozhodných úvah ministryně je zřejmý její nesouhlasný postoj k základním argumentům protistrany. Řečeno jinými slovy, ministryně vyložila v napadeném rozhodnutí svůj stěžejní právní názor na věc samotnou a tím popřela podstatu argumentace žalobkyně. To, že žalobkyně s vypořádáním rozkladových argumentů nesouhlasí, nemění nic na tom, že ministryně přednesla ucelený a plně srozumitelný právní názor na danou věc, a základní námitky tak vypořádala.
49. Žalobkyně je toho názoru, že ministryně se nijak nevypořádala s námitkou rozporu výkladu ministerstva s evropskou úpravou a rozsudkem NSS 8 As 136/2015. Žalobkyně v rozkladu rekapitulovala závěry zmíněného rozsudku, poukázala na to, že spotřebitelské soutěže podléhají harmonizované úpravě provedené směrnicí 2005/29/ES a není možné jak stanovovat přísnější právní úpravu, tak případně výkladem zákona o hazardních hrách omezit možnost pořádání spotřebitelských her. Ministryně oproti tomu v napadeném rozhodnutí shledala, že je jistě přípustné, aby hazardní hra byla propagována spotřebitelskou soutěží, taková soutěž ale nesmí sama naplňovat znaky hazardní hry. Opakovaně zdůraznila, že dle kontrolního zjištění se v dané věci nejednalo o spotřebitelskou hru, ale o využití bonusových prostředků jakožto nepeněžitěho vkladu do hazardní hry a jejich vyplacení jako nepeněžitě výhry. Implicitně tak rozkladové námitky vypořádala tím, že Vegas bonusy žádnou spotřebitelskou soutěží nejsou. Shodla se sice se žalobkyní, že se jedná o jistý marketingový prvek, podstatné je však dle jejího názoru to, že prostředky tohoto bonusového programu byly nepřípustně užívány k hazardní hře. Tím je také dána odpověď na námitku žalobkyně ohledně rozporu výkladu žalovaného s evropskou úpravou a rozsudkem NSS 8 As 136/2015. Dle názoru ministryně je Vegas bonus prostředkem užitým v hazardní hře, sám o sobě hazardní hrou ani spotřebitelskou

soutěží není, a pozbývá tak významu zabývat se právní úpravou spotřebitelských soutěží či zmíněným rozsudkem, který se zabýval některými aspekty odlišení hazardních a spotřebitelských her.

50. Dále žalobkyně v rozkladu namítla, že se ministryně nevypořádala s její námitkou poukazující na účel zákazu nepeněžitých vkladů dle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách. V této souvislosti především namítla, že Vegas bonusy nejsou hazardní hrou, neboť chybí prvek vkladu. Ochrana účastníka dle žalobkyně nevyplývá z § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách, případně je třeba účel zákona vykládat v kontextu s § 7 odst. 3 zákona o hazardních hrách, který stanoví zákaz poskytovat účastníkům určité výhody, a též v kontextu s důvodovou zprávou. Zákaz poskytovat bonusové prostředky zde není stanoven.
51. Ministryně v napadeném rozhodnutí vycházela především z toho, že dle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách platí (absolutní) zákaz přijímat nepeněžitě sázky v hazardních hrách, přičemž bonusové prostředky těmito nepeněžitými sázkami přijímanými k účasti v hazardní hře jsou. Mají určitou žalobkyní deklarovanou hodnotu a jejich vsazením do hry je možné se hry účastnit. Nadto zdůraznila, že účastník hry má k bonusovým prostředkům přístup až v okamžiku splnění podmínky protočení, přičemž splnění této podmínky lze dosáhnout také použitím (sázkou) vlastních peněžních prostředků v hodnotě rovnající se počtu získaných Vegas bonusů. Přislíben poskytnutí bonusových prostředků je účastník hry bezprostředně motivován k ekonomické ztrátě, ve kterou může vsazení vlastních prostředků do hry vyústit. Z uvedeného dle názoru soudu vyplývá, že tuto rozkladovou námitku neshledala ministryně důvodnou především proto, že bonusové prostředky považuje za nepeněžitě prostředky sloužící k účasti ve hře, přičemž zákaz přijímat takové prostředky je v ustanovení § 7 odst. 4 zákona formulován absolutně, bez uvedení výjimky či taxativního vyjmenování přípustných nepeněžitých vkladů. Zároveň uvedla, že aby bylo možno něco hodnotit jako spotřebitelskou soutěž, musí být absence vkladu nebo sázky faktická, nikoliv zdánlivá. Zakrytí vkladu či sázky má i jiné formy, což dokazuje i nyní projednávaný případ. Ministryně hodnotila i to, že poskytnuté bonusové prostředky mají určitý peněžní ekvivalent a umožňují účastníkovi hazardní hry, aby hrál hazardní hru i bez vkladu vlastních peněžních prostředků. V uvedeném soud opět spatřuje vypořádání rozkladových námitek představením uceleného vlastního právního názoru, který je v podstatě naprosto odlišný od názoru žalobkyně. Šlo o názor správního orgánu na věc vycházející z toho, jakou povahu bonusových prostředků zjistila kontrolní zjištění. I k těmto námitkám je tedy právní názor ministryně z napadeného rozhodnutí seznatelný a srozumitelný.
52. Další námitkou žalobkyně bylo, že zcela chybí vypořádání se s jejími argumenty ohledně přísnějšího výkladu podmínek spotřebitelské soutěže v případě provozovatelů hazardních her, než je tomu u podnikatelů operujících v jiných segmentech trhu, přestože jak platná a účinná právní úprava, tak i judikatura takové odlišné zacházení neumožňuje. Žalobkyně v rozkladu namítla, že ministerstvo se snaží nepřipustně rozšířit podmínky pro provozovatele hazardních her. Speciální úprava spotřebitelských her pro provozovatele hazardních her nebyla přijata. Co se týče náhody, ta je součástí hazardních her i spotřebitelských soutěží. Žalobkyně poukázala na hru Trhák v deníku Blesk, kdy při zakoupení deníku získal kupující kupon s možnou výhrou, rovněž bez vložení vlastních

prostředků. Bezplatně poskytnutý kupon ke hře je dle žalobkyně obdobou bezplatně získaným bonusovým prostředkům. Dále poukázala na další spotřebitelskou soutěž aprobovanou žalovaným, která je známa jako RONDO a v níž dochází k použití bonusových prostředků získaných za ne hazardní „vklady“ a v níž lze vyhrát i peníze. Účast v této soutěži je podmíněna získáním Rondonů jako bonusů za nákup u partnerů společnosti Rondo.cz s.r.o., které se pak vkládají do množství paralelně probíhajících slosování o nepeněžitě i peněžitě ceny.

53. Ministryně k tomu v napadeném rozhodnutí uvedla, že na rozdíl od zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích již není zakázáno propagovat hazardní hry spotřebitelskou soutěží. Aby však bylo možno něco hodnotit jako spotřebitelskou soutěž, musí být absence vkladu nebo sázky faktická, nikoliv jen zdánlivá. Uvedla, že zakrytí vkladu či sázky má i jiné formy, což dokazuje i nyní projednávaný případ. Vyjádřila, že Vegas bonusy nejsou spotřebitelskou soutěží, ale poskytnutím nepeněžních prostředků, které byly užity k hazardní hře. Hodnotila i to, že poskytnuté bonusové prostředky mají peněžní ekvivalent a představují motivaci účastnit se hry i bez vkladu vlastních peněžních prostředků. Ministryně se vyjádřila i k žalobkyní citovanému znění Stanoviska, které rozlišuje herní a marketingový bonus (výhra na základě náhodného procesu vs. výhra na základě nediskriminačních kritérií – registrace, převedení určité částky). Uvedla, že toto rozlišení nemá význam pro nyní projednávanou věc, protože o povaze bonusových prostředků jako marketingového bonusu není sporu; problémem je následné využití marketingového bonusu jako nepeněžitého vkladu do hazardní hry. I v tomto případě tedy ministryně rozkladové námitky vypořádala představením uceleného vlastního právního názoru, že bonusové prostředky nejsou spotřebitelskou soutěží s tím, že tento názor je v zcela odlišný od názoru žalobkyně a vychází ze zjištěné povahy bonusových prostředků.
54. Další důvod nepřezkoumatelnosti žalobkyně spatřuje v nedostatečném posouzení materiální stránky sankcionovaných přestupků. V rozkladu namítla, že materiální stránkou, tj. společenskou škodlivostí stíhaného jednání, se ministerstvo financí nezabývalo vůbec. Ministryně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že společenskou nebezpečnost jednání žalobkyně hodnotilo ministerstvo v rámci hodnocení významu zákonem chráněného zájmu, jakož i v významu a rozsahu následku přestupku. Poukázala na to, že zákaz přijímání nepeněžitých sázek a stejně tak i zákaz vyplácení nepeněžitých výher představuje důležitý nástroj pro eliminaci rizikových faktorů hazardních her, především problematického či patologického hráčství. Odkázala přitom na části prvostupňového rozhodnutí, z nichž je patrný názor ministerstva, že delikt ní jednání žalobkyně může mít vážné ekonomické a sociální dopady pro jednotlivé hráče, jejich rodinu a společnost, např. ohrožení zdraví jednotlivců, společenských a rodinných vztahů, vyvolání nežádoucího zájmu mládeže o hazardní hry, výskyt související kriminality. Ministryně tedy při vypořádání příslušné námitky poukázala na příslušné pasáže prvostupňového rozhodnutí, přičemž rozhodnou část z nich zdůraznila. Z této části napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že dle správních orgánů obou stupňů je jednání žalobkyně společensky škodlivé, protože porušuje zákonem chráněný zájem specifikovaný v příslušných pasážích prvostupňového a potažmo též napadeného rozhodnutí. Otázkou je správnost tohoto názoru, ke které se soud vyjádří níže, nicméně námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí důvodná není.

55. Je pravdou, že žalovaný i ministryně ve svých rozhodnutích nevypořádali do detailů každý dílčí argument žalobkyně. Jak již ale bylo soudem konstatováno shora, požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí nelze vykládat tak, že správní orgán je povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45 a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64). K takovému pochybení v projednávané věci nedošlo.
56. Soud uzavírá, že odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí zřetelně vyjadřuje stěžejní právní názor správních orgánů obou stupňů na povahu Vegas bonusů a obsahuje vypořádání základních argumentů žalobkyně. Námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí proto soud nepřisvědčil.
57. Jádrem sporu je rozdílný názor účastníků řízení na povahu Vegas bonusů. Zatímco žalobkyně tvrdí, že se jedná o spotřebitelskou soutěž provozovanou v souvislosti s hazardními hrami, které rovněž provozuje, žalovaný má naopak za to, že Vegas bonusy představují nepeněžitě bonusové prostředky, které účastník hazardních her sloužily k účasti v hazardních hrách. Hra s využitím těchto prostředků je dle žalovaného hazardní hrou s nepovolenými nepeněžitými vklady a výhrami v podobě bonusových prostředků. Bonusové prostředky byly užity účastníky hazardních her jako sázka, přestože jsou nepeněžní povahy (1. přestupek), a výhra ve hře se při jejich užití vyplácela jejich navyšováním, a nešlo tak o výhru v penězích (2. přestupek).
58. Podmínky poskytování Vegas bonusů, jakož i podmínky toho, jak s nimi mohli účastníci hazardních her provozovaných žalobkyní nakládat ve hře, jsou dostatečně podrobně popsány v kontrolních zjištěních obsažených v protokolu o kontrole ze dne 20.8. 2019 a byly zrekapitulovány též v napadeném rozhodnutí (str. 2). Žalobkyně sice namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu věci, které spatřuje v tom, že žalovaný neměl o Vegas maratonu dostatečné informace, protože neměl možnost seznámit se s jeho zásadní fází, kterou je tzv. protočení. Tato námitka je zcela nedůvodná, neboť žalobkyní předkládané informace o pravidlech použití Vegas bonusů se zcela shodují s těmi, z nichž při rozhodování vycházely správní orgány obou stupňů. Pokud jde o podmínku tzv. protočení, je z kontextu případu zřejmé, že se jím rozumí realizace sázky odpovídající svou výší poskytnutým Vegas bonusům. Žalobkyně ostatně tento pojem sama dostatečně vysvětlila žalovanému v rámci předchozích řízení týkajících se jiných bonusových prostředků poskytovaných účastníkům hazardních her (soud na tomto místě pro stručnost odkazuje na rozhodnutí ministryně, které bylo předmětem soudního přezkumu v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 15 Af 5/2021).
59. Z Pravidel upravujících podmínky poskytnutí Vegas bonusů a nakládání s nimi, které žalobkyně sama zopakovala v žalobě, plyne, že za uzavření sázek v celkové výši minimálně 120 bodů denně (1 bod za každých vsazených 25,- Kč) na internetovou technickou hru (herní automaty) po celou dobu trvání soutěže nazvané Vegas maraton získal účastník hazardní hry automaticky bonus v podobě podílu na celkové dotaci soutěže (bod 3.1 a 3.2. Podrobných pravidel soutěže Vegas Maraton, dále též jen „Pravidla“). Celková dotace soutěže ve výši 200 000,- Kč byla rozdělena mezi sázející, kteří splnili podmínku vsazených

120 bodů denně po dobu trvání soutěže. Nejnižší možná výhra byla stanovena ve výši 5 000,- Kč, a to i v případě, že by celkový součet vyplacených výher přesahoval celkovou dotaci soutěže. Dosažené výhry byly sázejícím vyplaceny výhradně ve formě bonusu (výhru nebylo možné vyplácet v hotovosti) na hru v herně žalobkyně, přičemž tato výhra v podobě bonusu podléhala podmínce jednorázového protočení. Až po splnění podmínky protočení byly účastníkovi hry vyplaceny reálné peněžní prostředky. Z uvedeného plyne, že Vegas bonusy byly fakticky určeny k užití jako sázka v reálných hazardních hrách provozovaných žalobkyní. Na tom nic nemění žalobkyní akcentovaná skutečnost, že účastník hry mohl podmínku protočení splnit i formou vsazení vlastních finančních prostředků.

60. Je zcela irelevantní, zda žalobkyně poskytnutí Vegas bonusů prezentovala účastníkům hazardních her v Pravidlech jako spotřebitelskou soutěž či nikoliv; podstatné je to, zda poskytnutí těchto prostředků a nakládání s nimi skutečně bylo spotřebitelskou soutěží, nebo zda se podle zákona naopak jednalo o hazardní hru. Je skutečností, že bonusové prostředky svým pojetím dle Podmínek (i reálně) fungovaly tak, že byly poskytnuty jako další herní prostředek k sázkám ve skutečných hazardních hrách provozovaných žalobkyní. Bonus jako takový již na začátku nebyl poskytnut jako výhra, ale automaticky tomu účastníkovi hazardních her provozovaných žalobkyní, který splnil podmínky stanovené v Pravidlech. V samotném získání tohoto bonusu tak nelze spatřovat prvky jakékoliv hry, soutěže a už vůbec ne prvky náhody. Následně pak byly tyto prostředky hráči využity k sázkám v jednotlivých reálných hazardních hrách provozovaných žalobkyní za obdobných principů jako při sázkách s peněžními prostředky. Zůstatek bonusu mohl být variabilně navyšován či snižován virtuálně v návaznosti na výsledek jednotlivých her hraných s pomocí sázek realizovaných z těchto prostředků, jako by se hrálo s reálnými peněžními prostředky. Bonusové prostředky zkrátka mohly být užity, navyšovány nebo prohrávány pouze prostřednictvím sázek učiněných v rámci reálných hazardních her. Jednotlivými sázkami z bonusových prostředků se tedy účastník účastnil samotné reálné hazardní hry.
61. Praktické použití bonusových prostředků tak dle názoru soudu svědčí o tom, že účastník hrál při jejich vsazení do hry reálnou hazardní hru, byť v danou chvíli bez vsazených vlastních peněžitých prostředků. Ani sázení bonusových prostředků v hazardních hrách, tj. přímou účast v těchto hrách s využitím těchto bonusových prostředků, tak nelze vyložit jako účast v jednotlivých spotřebitelských soutěžích o ceny v podobě nepeněžité výhry představované navýšením bonusu. Takový výklad je nutno kvalifikovat jako zjevné obcházení zákona o hazardních hrách, nehledě k tomu, že je v rozporu i se samotným tvrzením žalobkyně, že znakem spotřebitelské soutěže je neexistence vkladu, resp. sázky. Žalobkyně přitom nikterak nepopírá, že v posuzované věci ze strany účastníků, jimž byly bonusové prostředky poskytnuty, k sázení těchto prostředků v rámci jejich účasti na hazardní hře docházelo. V žalobě (čl. II. odst. 7) výslovně připustila, že účastník hry po získání Vegas bonusů mohl tyto použít ve druhé fázi Vegas maratonu, kde opět hraje a vyhrává nebo prohrává Vegas bonusy. Na dalším místě žaloby (čl. V odst. 36) pak uvedla, že Vegas bonusy v případě výhry generují pouze nové Vegas bonusy, prohra pak vede ke snižování Vegas bonusů a jejich eventuálnímu vyčerpání. Tím *de facto* potvrdila závěr ministryně, že bonusové prostředky byly účastníky hazardních her provozovaných

žalobkyní používány jako sázka do hry a v případě úspěchu ve hře jim byly též „vypláceny” jako výhra.

62. Do doby, než byly splněny podmínky pro přeměnu bonusových prostředků na peněžité prostředky, nemohlo dojít k jejich vyplacení účastníkovi hry. Bonus měl sice v uživatelském prostředí podobu jakýchsi virtuálních peněz, v době přidělení účastníkovi a následujících her však tyto bonusové prostředky reálnou peněžní hodnotu neměly, tj. účastník je nemohl použít jako „běžné” peněžní prostředky. Takovou hodnotu bonusové prostředky získaly až případným splněním všech stanovených podmínek včetně tzv. protočení. Jednalo se tedy stále jen o nepeněžní prostředek přidělený žalobkyní účastníkům hry, jenž byl určen toliko k sázkám v hazardní hře – nepeněžitý proto, že ze strany účastníka nebyl krytý žádnou vlastní finanční částkou, nebylo s ním možno nakládat jako s běžnými penězi a žalobkyně deklarovala, že je za peněžní prostředky účastníkovi hry promění až po splnění všech stanovených podmínek.
63. Soud na tomto místě uvádí, že peněžními vklady či sázkami, které jediné podle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách může v rámci hazardních her jejich provozovatel přijímat, jsou nepochybně toliko vklady a sázky realizované v penězích. Z povahy věci přitom plyne, že se jedná o peníze, které do hry vloží/vsadí účastník hazardní hry. Jakékoliv jiné prostředky, které provozovatel hazardních her přijme jako vklad či sázku, jsou nutně nepeněžní bez ohledu na to, že i ony mají určitou hodnotu vyjádřitelnou v penězích. Určitou hodnotu, kterou lze vyjádřit penězi, má ostatně téměř vše, ať již jde o hmotnou věc, pohledávku či jiný statek. Žalobkyně nadto nepeněžní povahu bonusových prostředků poskytovaných jako Vegas bonus ani nepopírá; sama naopak zřetelně rozlišuje mezi (reálnými) peněžními prostředky vloženými do hazardní hry na straně jedné a bonusovými prostředky poskytovanými v rámci Vegas bonusu na straně druhé. O tom svědčí mj. její konstatování obsažené ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 9.12.2019 (bod 13), že *„(h)raní za Vegas bonusy vede pouze ke zvýšení nebo snížení bonusových prostředků, nikoliv peněžních prostředků – ty jsou zcela oddělené.”*
64. Soud nepochybuje o tom, že poskytnutím bonusových prostředků žalobkyně motivovala účastníky k účasti v jí provozovaných hazardních hrách. To, že získání bonusových prostředků bylo možné až po vsazení stanoveného množství vlastních finančních prostředků v rozhodném období Vegas maratonu, mělo účastníky hazardních her zjevně povzbudit v tom směru, že i kdyby všechny takto vsazené vlastní peněžní prostředky prohráli, budou moci ve hře dále pokračovat s využitím bonusových prostředků. Zjevný primární efekt užití těchto prostředků tak spočíval v prodlužování účasti v hazardní hře. K tomuto efektu vedla i podmínka tzv. protočení.
65. Zákon o hazardních hrách v definičních ustanoveních či přímo v § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 nerozlišuje, na jaké formy nepeněžních prostředků, vkladů, sázek či výher se toto omezení vztahuje. Jinak řečeno, dle těchto ustanovení v hazardních hrách platí absolutní zákaz nepeněžité sázky přijmout a též zákaz vyplácet jako výhru ve hře jiné než peněžité prostředky. Podle § 123 odst. 1 písm. h) zákona o hazardních hrách se přestupku dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že v rozporu s § 7 odst. 4 přijme v rámci hazardní hry nepeněžitý vklad nebo sázku a podle § 123 odst. 1 písm. j) téhož zákona spáchá přestupek ten, kdo v rozporu s § 10 odst. 1, 2 nebo 3 poskytne výhru hazardní hry.

66. Žalobkyně má za to, že povaha bonusových prostředků odporuje smyslu těchto omezení, a to zejména proto, že tyto prostředky nepocházejí ze sféry účastníka, ale byly mu přiděleny žalobkyní. Z definic obsažených v zákoně nicméně vyplývá, že vkladem [viz § 4 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách] se rozumí jakékoliv plnění opravňující k účasti na hazardní hře. V nyní posuzované věci byly tímto plněním nejen finanční prostředky účastníka hry vloženy na herní účet, ale též bonusové prostředky poskytnuté mu při splnění stanovených podmínek žalobkyní. Sázkou [viz § 4 odst. 1 písm. d) zákona o hazardních hrách] je pak sázejícím určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry. Sázkami jsou tedy všechny prostředky, kterými účastník disponuje k účasti na hazardní hře a které k této účasti použije.
67. Jak již soud konstatoval shora, povaha vložených prostředků určených k sázkám byla v nyní projednávané věci dvojího druhu: a) prostředky peněžité povahy, které vkládal sám uživatel a jež byly kryté úbytkem prostředků v jeho sféře; b) prostředky nepeněžité povahy, které v podobě bonusových prostředků poskytla účastníkovi hry žalobkyně (k důvodům, proč má soud za to, že se jednalo o prostředky nepeněžní povahy, viz výše). Účastník hry i žalobkyně pak byli při hře nepochybně schopni povahu finančního krytí jednotlivých sázek rozlišit. Ostatně i žalobkyně musela nutně rozlišovat, zda výhra z hazardní hry byla dosažena na základě peněžité sázky vlastních peněžních prostředků účastníka hazardní hry (výsledkem byl nárůst zůstatku peněžních prostředků v uživatelském účtu) nebo ze vsazených bonusových prostředků (v takovém případě bylo výsledkem navýšení zůstatku bonusových prostředků v uživatelském účtu).
68. Sázky účastníků přijaté do hazardních her provozovaných žalobkyní z bonusových prostředků byly přijaty jako nepeněžitá sázka. V případě výhry byla jejich hodnota navýšena, při prohře adekvátně snížena. Pouze pokud byl účastník úspěšný v protočení hodnoty bonusu, mohl mu být bonus přiznán a vyplacen jako peněžní prostředky. Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyně skutečně přijímala v rámci hazardních her nepeněžité sázky ve formě bonusových prostředků a zároveň účastníkům hry v případě jejich úspěchu ve hře hrané s použitím těchto prostředků vyplácela další bonusové prostředky jako (nepeněžní) výhru.
69. Zákaz přijímání nepeněžních vkladů a sázek, jakož i zákaz vyplácení nepeněžních prostředků jako výhry patří mezi zákonná omezení hazardních her, tj. omezují se jimi podmínky provozování hazardních her. Patří do stejné kategorie zákazů, jako je např. zákaz hry mladších 18 let (§ 7 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Podstata účasti v hazardních hrách totiž spočívá zásadně v sázení peněžitých částek vynaložených z majetkové sféry účastníka hry (srov. § 3, § 4 ve srovnání s § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách). K omezení finanční účasti ve hře pak slouží sebeomezující opatření účastníka dle § 15 a 16 zákona o hazardních hrách. Je zjevné, že zákon o hazardních hrách je založen na tom, aby se jím regulovaných her účastnili jen ti hráči, kteří si jsou plně vědomi a odpovědní za následky účasti ve hře (včetně možných finančních dopadů proher), ovládají podmínky své účasti, mají kontrolu nad tím, že hrají jen po tu dobu, kterou chtějí a že nevynaloží na hru více, než chtějí. K tomu, aby tato rozpoznávací schopnost nebyla při hře ze strany poskytovatele ovlivňována, slouží i zákaz zakotvený v § 7 odst. 3 zákona

o hazardních hrách, tj. zákaz poskytovat účastníkovi hazardní hry jakoukoli výhodu v podobě potravin, nápojů, tabákových výrobků nebo povzbuzujících látek.

70. Důvodová zpráva k omezení dle § 7 odst. 4 zákona o hazardních hrách (u § 10 takto nečiní) konstatuje, že „*nová právní úprava přistoupila i k zákazu nepeněžitých vkladů a sázek, a to z důvodu zajištění větší ochrany účastníků hazardní hry (např. patologický hráč vloží hmotný majetek, často za neadekvátních podmínek) a do jisté míry i zamezení spojení oblasti hazardních her s trestnou činností.*“ Zákonodárce zde primárně klade důraz na ochranu účastníků hazardní hry a na ochranu společnosti a pouze jako příklad uvádí jednu z nekonečného množství situací a důsledků, které by mohly nastat v souvislosti s přijetím nepeněžité sázky do hazardní hry. I z toho je však zřejmé, k jakému okruhu situací zákaz nepeněžních sázek směřuje – k vyvarování se sázek směřujících proti zájmům účastníka. Nepeněžní sázka (a to i nepeněžní sázka bonusových prostředků poskytnutých ze strany provozovatele hry) a rovněž výhry nepeněžní povahy, které účastníka opravňují k další účasti v hazardní hře, tak jako tomu bylo i v případě Vegas bonusů, rozhodně nesměřují k ochraně účastníka, neboť prodlužují jeho účast ve hře a motivují jej k tomu hrát bez vsazení vlastních finančních prostředků či už i nad jejich rámec. V projednávané věci šlo ze strany žalobkyně o podbízení zdánlivé „nezávadnosti“ dalšího hraní, přičemž faktickým efektem bylo prodloužení zájmu účastníka o hazardní hru. Také možnost splnit podmínku protočení vsazením vlastních peněžních prostředků do hry byl účastník hazardní hry motivován k dalšímu pokračování ve hře za účelem splnění podmínky pro přeměnu Vegas bonusů na peněžní prostředky, což mohlo v případě prohry ve hře vyústit ve snížení jeho reálného majetku. Právě ve vyloučení uvedeného efektu, tj. v neprodlužování účasti ve hře nad rámec již vložených a prosázených vlastních peněžních prostředků, dle názoru soudu spočívá smysl a účel absolutního zákazu přijímání nepeněžních prostředků jako vkladů a sázek a jejich vyplácení jako výhry. Užila-li tedy žalobkyně bonusových prostředků (Vegas bonusů) při jí provozovaných hazardních hrách tímto způsobem, jednala v rozporu se zákazy stanovenými v § 7 odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona o hazardních hrách, a za toto protiprávní jednání byla žalovaným oprávněně sankcionována.
71. Žalobkyně se v dalším žalobním bodu dovolává úpravy spotřebitelské soutěže dle komunitární úpravy obsažené ve Směrnice 2005/29/ES s tím, že výkladem nelze rozšiřovat definici hazardní hry, jestliže daná hra náleží pod spotřebitelskou soutěž. Ani tato žalobní argumentace neobstojí. Jak již bylo vyloženo shora, poskytování bonusových prostředků účastníkům hazardní hry žádnou spotřebitelskou soutěží není, a žalobkyně se již z tohoto důvodu nemůže účinně dovolávat úpravy obsažené ve Směrnici 2005/29/ES. Bonusové (nepeněžní) prostředky poskytnuté účastníkovi hazardní hry v podobě Vegas bonusů samy o sobě nejsou ani hazardní hrou; jedná se o prostředky určené k účasti v (jiné) hazardní hře. V napadeném rozhodnutí formulovaný právní názor ministryně na povahu bonusových prostředků proto nelze považovat za nepřipustný rozšiřující výklad podmínek realizace hazardních her či podmínek spotřebitelských soutěží. Podpůrná argumentace žalobkyně, v níž je ministryni vytýkáno nemístné rozšiřování definice hazardní hry, se tak mýlí s podstatou projednávané věci, resp. se skutečnou povahou prostředků bonusového prostředku, jak byla zjištěna při kontrole. Stejně jako žalovaný, ani soud nemá nejmenší pochybnost o tom, že praktika žalobkyně spočívající v poskytování bonusových prostředků Vegas vstupního bonusu spadá výlučně pod režim hazardních her, protože se o

žádnou spotřebitelskou soutěž, na kterou by bylo možné vztáhnout komunitární úpravu obsaženou ve Směrnici 2005/29/ES, nejedná.

72. Uvedené platí i ve vztahu k námitkám, v nichž se žalobkyně dovolává závěrů vyjádřených v rozsudku NSS 8 As 136/2015 a v rozsudku NSS 1 As 255/2020. Tyto rozsudky se zabývaly pojmovými znaky a definicemi loterií, hazardních her a spotřebitelských soutěží. V prvním z nich soud dospěl k závěru, že správní orgány nebyly oprávněny uložit pokutu za spotřebitelskou loterii, neboť právní úprava zákona o loteriích, jež obsahovala absolutní zákaz těchto loterií bez možností posouzení individuálních okolností, stanovila prostřednictvím tohoto zákazu širší rozsah zakázaných praktik, než připouštěla Směrnice 2005/29/ES. Ve druhé věci (nákup časopisu, odeslání Premium SMS opravňující k účasti ve hře o cenu) pak Nejvyšší správní soud vyložil, že podřazení určité soutěže pod pojem „loterie nebo jiné podobné hry“ ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích a jiných podobných hrách předpokládá mimo jiné prokázání, že účelem pořádání těchto soutěží bylo dosažení zisku z jejich provozování.
73. Ani o jednu situaci však v nyní projednávané věci nejde. Předmětem řízení je povaha bonusových prostředků Vegas bonusů z pohledu zákazů nepeněžních vkladů, sázek a výher dle právní úpravy zakotvené v zákoně o hazardních hrách. Jak již bylo opakovaně vyloženo, bonusové prostředky Vegas bonusu byly svou podstatou a účelem užití nepeněžními prostředky určenými k účasti v hazardních hrách provozovaných žalobkyní v rozporu se zákazy a omezeními dle zákona o hazardních hrách. Ačkoliv byly určeny výlučně k užití v hazardní hře, samy o sobě spotřebitelskou soutěží ani hazardní hrou nejsou. Hazardní hry, v nichž docházelo k poskytování a uplatnění těchto bonusových prostředků, jsou žalobkyní nepochybně provozovány za účelem dosažení zisku. Rozhodné závěry citovaných rozsudků Nejvyššího správního soudu tak nelze s ohledem na skutkovou odlišnost předmětu řízení na nyní projednávanou věc aplikovat.
74. Co se týče žalobkyní tolik akcentovaného poskytování bonusových prostředků účastníkům hazardních her zdarma, bez negativního dopadu do jejich majetkové sféry, a s tím související námitky absence zisku na straně žalobkyně, je nutno zdůraznit, že k poskytování bonusových prostředků a nakládání s nimi nedocházelo v rámci „vedle stojící“ spotřebitelské soutěže (viz díkce žalobkyně v čl. II. odst. 9 a v čl. V. odst. 47 žaloby), ale přímo v rámci konkrétní hazardní hry, což je zřejmé i z toho, že jejich jediným účelem a smyslem byla možnost jejich užití jako sázky v hazardní hře. Jednalo se tak o přímou součást hazardní hry, která mohla dojít svého uplatnění až po vsazení těchto prostředků do hry. Řečeno jinými slovy, k nakládání s bonusovými prostředky prokazatelně docházelo při hraní hazardních her, jejichž provozování nepochybně generuje žalobkyni zisk. Z tohoto pohledu nemůže tvrzení žalobkyně o absenci jakéhokoliv negativního dopadu použití bonusů do majetkové sféry účastníků hazardních her a stejně tak ani její tvrzení o absenci zisku při jejich poskytování obstát, neboť je založeno na umělém a zjevně účelovém oddělování bonusových prostředků od hazardní hry, které neodpovídá realitě. Soud má naopak za to, že při hodnocení povahy Vegas bonusů je s přihlédnutím k jejich účelu nutno brát v úvahu veškeré obecně známé negativní efekty hraní hazardních her, ve kterých docházelo k jejich uplatnění, neboť bonusové prostředky vsazené do hazardní hry či vyplácené jako výhra v hazardní hře byly nedílnou součástí těchto her. Soud k tomu pro úplnost uvádí, že podle žalobkyně bylo možné stanovenou podmínku protočení splnit také

použitím (sázkou) vlastních finančních prostředků účastníka hry v celkové hodnotě rovnající se počtu získaných Vegas bonusů. Jejich případná prohra nepochybně představovala negativní dopad do majetkové sféry účastníka hry a generovala žalobkyni zisk.

75. K námitce, že výklad žalovaného vyplývá z chybných závěrů Stanoviska, soud uvádí, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se žalovaný na toto stanovisko nijak neodvolává. Námitku nesprávného výkladu dle tohoto Stanoviska, jež přináší omezení pro provozovatele hazardních her, uplatnila žalobkyně poprvé v rozkladu, přičemž současně uvedla, že se pouze domnívá, že žalovaný vychází z výkladu dle tohoto Stanoviska. Konkrétně v rozkladu poukazovala na tu část Stanoviska, dle níž pokud plnění směřuje od provozovatele k hráči, které závisí na náhodě, bude se vždy jednat o výhru z hazardní hry. V žalobě pak žalobkyně znovu odkazuje na tuto část Stanoviska a na vypořádání této rozkladové námítky ministryní. Ministryně k ní v napadeném rozhodnutí uvedla, že šlo o rozlišení herních a marketingových bonusů s tím, že je-li bonus poskytnut na základě náhodného procesu jako součást hazardní hry, jedná se o výhru dle zákona o hazardních hrách; naopak bonus poskytnutý na základě nediskriminačních kritérií (registrace, převedení finančních prostředků aj.) není výhrou z hazardních her. Ministryně nicméně zdůraznila, že v projednávané věci není sporu o tom, že Vegas bonusy byly marketingovým bonusem, problematické však bylo jejich následné využití jako nepeněžitěho vkladu do hry. Soud pouze na okraj dodává, že ministryně nikde v napadeném rozhodnutí nezpochybnila, že prvek náhody je pojmovým znakem hazardních her i spotřebitelských soutěží.
76. Prvostupňové i napadené rozhodnutí vychází z hodnocení kontrolního zjištění, že Vegas bonusy jsou bonusové prostředky mající nepeněžní povahu. Jelikož byly tyto prostředky užity jako sázka do hazardní hry, jednalo se o nepovolenou (nepeněžní) sázku; naopak výhra v podobě připsání nárůstu bonusových prostředků byla nepeněžní výhrou, kterou zákon rovněž zakazuje. I podstata vypořádání této rozkladové námítky vychází z názoru, že samotné bonusové prostředky nejsou hazardní hra ani spotřebitelská soutěž, ale toliko nepeněžitě bonusové prostředky, jejichž užití v rámci hazardních her však není dovolené, a to ani jako vklad či sázka, ani jako výhra. S tímto názorem se soud plně ztotožnil. Jelikož jde o způsob užití přidělených bonusových prostředků v hazardní hře, není pro danou věc podstatné, na základě jakých kritérií žalovaný ve Stanovisku rozlišuje jednotlivé druhy bonusů.
77. Žalobkyně též namítla nerovný přístup při posuzování různých marketingových aktivit fungujících na českém trhu, které vykazují podobné znaky jako Vegas vstupní bonus, a mají tak být dle obecných právních principů rovnosti posuzovány stejným způsobem. Z popisu spotřebitelských soutěží, jejichž srovnání se v žalobě dovolává, ať již se jedná o hru „TRHÁK“ či hru RONDO, je však zřejmé, že se jednalo o soutěže podmíněné prvotním nákupem zboží či služeb (v případě hry „TRHÁK“ nákupem deníku Blesk, v případě hry RONDO nákupem jiného zboží, za což spotřebitel obdržel poukaz (kupón) k účasti na spotřebitelské soutěži o možnou cenu. Předně není nejmenších pochyb o tom, že se jedná o spotřebitelské soutěže ve smyslu zákonem stanovené definice. Podstatné přitom je, že obě se zcela zásadním způsobem liší od podmínek poskytování Vegas bonusů a nakládání s nimi. Tyto bonusové prostředky mohl účastník hazardní hry po jejich poskytnutí

žalobkyní využít k další účasti na hazardní hře a v závislosti na tom, jak se mu ve hře bude dařit, tak prodloužit svoji účast ve hře. Obě žalobkyní zmíněné spotřebitelské soutěže naproti tomu s hraním hazardních her vůbec nesouvisí.

78. Je pravda, že ministryně se s touto rozkladovou námitkou výslovně nevypořádala. Z napadeného i prvostupňového rozhodnutí je však zjevný základní postoj ministerstva i ministryně spočívající v názoru, že Vegas bonusy nejsou spotřebitelskou soutěží, ale jedná se o nepeněžité bonusové prostředky užívané k účasti v hazardní hře poskytovatele či případně vyplácené jako výhra v takové hře v rozporu s § 7 a § 10 zákona o hazardních hrách. Jakékoliv srovnání se skutečnými spotřebitelskými soutěžemi, jejichž podstata se na první pohled od povahy Vegas bonusů zásadním způsobem liší, se tak zcela mýlí s předmětem věci. Vada spočívající absenci odůvodnění k této části rozkladu proto nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
79. Co se týče žalobkyní namítaného nedostatečného posouzení materiální stránky přestupků, napadené rozhodnutí v závěru obsahuje část, v níž ministryně shrnula, že v prvostupňovém rozhodnutí byla společenská škodlivost posuzována v rámci hodnocení významu zákonem chráněného zájmu, jakož i v rámci hodnocení významu a rozsahu následku přestupku. Ministryně zároveň zdůraznila, že zákaz přijímání nepeněžních sázek i zákaz vyplácení nepeněžních výher představují důležité nástroje pro eliminaci rizikových faktorů hazardních her, a to především problematického či patologického hráčství. Delikt ní jednání také může mít vážné ekonomické a sociální dopady pro jednotlivé hráče, jejich rodiny i celou společnost, mezi něž lze zařadit např. ohrožení zdraví jednotlivců, společenských a rodinných vztahů, vyvolání nežádoucího zájmu mládeže o hazardní hry, jakož i výskyt související kriminality. Žalobkyně je oproti tomu názoru, že Vegas bonusy nemohou mít pro účastníka přímý negativní ekonomický dopad, ale pouze dopad pozitivní nebo neutrální, není jimi ohroženo zdraví hráče, nemají žádnou souvislost s mladistvými a nezvyšují rizika spojená s kriminalitou.
80. Z Pravidel upravujících poskytnutí Vegas bonusů vyplývá, že účastník hazardní hry musel nejprve do hry vsadit v relativně krátkém časovém období značné množství vlastních peněžních prostředků, aby mu byl Vegas bonus poskytnut. Pokud tuto podmínku splnil a Vegas bonus mu byl přidělen, mohl pokračovat ve hře s využitím těchto bonusových prostředků. U hraní hazardních her tak setrval s využitím bonusů déle, a to s vidinou jejich možného navýšení v případě výhry ve hře či možného návratu peněžních prostředků, které již do hry vložil. Další hra za poskytnuté bonusové prostředky dle názoru soudu v účastníkovi hazardní hry jednak mohla snížit pocit tíživosti prohry prvně vložených finančních prostředků a zároveň v něm mohla vytvořit herní praxi či návyk, a tedy vést jej k tomu, že se bude k hazardní hře vracet i v budoucnu, tentokrát již za vlastní peněžní prostředky.
81. Provozování hazardu, byť samo o sobě za dodržení zákonem specifikovaných podmínek, sice není protiprávní činností, avšak je způsobilé přinášet negativní společenské jevy. Jinými slovy, účast na hazardní hře jakéhokoliv typu nemusí ještě nutně znamenat protiprávní jednání, za něž by bylo třeba některou osobu regulovat či sankcionovat. Provozování hazardu však může a je způsobilé přinášet negativní následky jak vůči hráčům samotným, tak i vůči veřejnému pořádku a společnosti, což je již notorieta vyložená i v

judikatuře Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu (k tomu viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7.9.2011 sp. zn. Pl. ÚS 56/10 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.2.2015 č.j. 6 As 285/2014-32). Odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž ministryně poukazuje právě na obecně známé negativní následky účasti v hazardní hře, proto ob stojí i v projednávané věci, která se, co se týče možných důsledků účasti v hazardních hrách, nijak zásadně nevymyká těmto obecně známým skutečnostem.

82. Jak již soud dovodil shora, při posuzování povahy Vegas bonusů je s přihlédnutím k jejich účelu nutno brát v úvahu veškeré obecně známé negativní efekty hraní hazardních her, ve kterých docházelo k jejich uplatnění, neboť bonusové prostředky vsazené do hry či vyplácené jako výhra byly nedílnou součástí těchto her a pouze v nich nacházely své uplatnění. Nelze tak přistoupit na argumentaci, v níž žalobkyně účelově odděluje bonusové prostředky od hraní hazardních her a tvrdí, že pro posouzení společenské škodlivosti poskytování bonusových prostředků je podstatné jen to, že byly účastníkům hazardních her poskytovány zdarma, bez negativních dopadů do jejich majetkové sféry.
83. Efektu účasti v hazardní hře za užití Vegas bonusů si je žalobkyně jistě vědoma. Sama v bodě 41 žaloby uvádí, že jí „*Vegas maraton nepřináší přímý zisk. Naopak jde o náklad vynaložený na získání a udržení zákazníků.*“ Žalobkyně takto sama stanovila účel poskytování bonusu, jímž je získávání a udržení zákazníků, z jejichž hraní nepochybně dosahuje zisku. Soud má za to, žalobkyni jako profesionálce v oblasti hazardních her musí být z odůvodnění napadeného rozhodnutí (ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím) jasné, v čem dle správního orgánu spočívá nebezpečnost jejího protiprávního jednání pro společnost.
84. Žalobkyni lze v obecné rovině přisvědčit, že odpovědnost za deliktní jednání ve správním trestání musí být založena nejen na naplnění formálních znaků správního deliktu, ale též tím, že jednání vykazuje společenskou škodlivost, tj. že je naplněna též materiální stránka správního deliktu. Jak shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9.8.2012, č.j. 9 As 34/2012-28, „*k trestnosti správního deliktu však nepostačuje pouhé naplnění formální stránky dané skutkové podstaty, ale vyžaduje se, aby takové jednání vykazovalo i určitou společenskou nebezpečnost ve vztahu k porušené povinnosti, čímž dochází i k naplnění materiální stránky správního deliktu (viz obdobné použití principů trestního práva). Jen v případě naplnění obou shora uvedených stránek může být určité jednání kvalifikováno jako správní delikt, a to i přesto, že příslušné zákony materiální stránku deliktu výslovně neupravují.*“ Posouzení materiální stránky správního deliktu však má svá specifika. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu zpravidla není nutno, aby se správní orgány otázkou naplnění materiální stránky daného správního deliktu explicitně zabývaly i v odůvodnění svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že v případě správních deliktů je jejich materiální stránka dána již samotným naplněním skutkové podstaty deliktu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 45, nebo rozsudek ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011 - 62). K tomu Nejvyšší správní soud v naposledy citovaném rozsudku dodal, že „*(a)ž ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost dosahuje minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu i v odůvodnění svého rozhodnutí. (...) Obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob*

spáchání atd.) žádný vliv na naplnění materiální stránky deliktu. Tyto zvláštní okolnosti daného případu však nezůstanou bez povšimnutí, ale budou správním orgánem hodnoceny při stanovení výše sankce. Obecně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 17. 4. 1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96).“ Soud v návaznosti na právě citované závěry judikatury Nejvyššího správního soudu dodává, že v nyní posuzované věci se v žádném případě nejedná o „hraniční“ případ, kdy by bylo sporné, zda protiprávní jednání žalobkyně dosahuje minimální hranice typové nebezpečnosti. O zřejmé nebezpečnosti tohoto jednání pro společnost ostatně svědčí i výše možné pokuty v řádech miliónů korun, kterou zákon s takovým jednáním spojuje.

85. Žalobní tvrzení, že podobné bonusové programy fungují bez jakýchkoliv potíží v mnoha jiných členských státech Evropské unie, žalobkyně předně zholá ničím nedoložila, a jedná se tak o ničím neprokázané tvrzení. Soud k tomu dodává, že předmětem jeho posouzení nebyla praxe panující v oblasti hazardních her v jiných evropských státech, ale výlučně soulad napadeného rozhodnutí s tuzemskou právní úpravou zakotvenou v zákoně o hazardních hrách.
86. Závěrem soud uvádí, že žalobkyni nikdo nezakazuje pořádat spotřebitelské soutěže v smyslu zákonné definice tohoto pojmu zakotvené v § 2 odst. 1 písm. v) zákona o ochraně spotřebitele. Poskytování bonusových prostředků dle pravidel Vegas bonusu, které byly určeny výlučně ke hraní hazardních her provozovaných žalobkyní, však z výše popsaných důvodů za spotřebitelskou soutěž považovat nelze.
87. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
88. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 13. října 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.